

EKONOMICKE VĚDY

EKONOMICKÁ TEORIE

MATERIÁLY

X MEZINÁRODNÍ VĚDECKO - PRAKTICKÁ
KONFERENCE

«VĚDA A VZNIK - 2013/2014»

27 prosinců 2013 - 05 ledna 2014 roku

Díl 12

Ekonomické vědy

Praha

Publishing House «Education and Science» s.r.o

2013/2014

Vydáno Publishing House «Education and Science»,
Frýdlanská 15/1314, Praha 8
Spolu s DSP SHID, Berdianskaja 61 B, Dnepropetrovsk

**Materiály X mezinárodní vědecko - praktická konference
«Věda a vznik– 2013/2014».** - Díl 12. Ekonomické vědy.: Praha.
Publishing House «Education and Science» s.r.o - 112 stran

Šéfredaktor: Prof. JUDr Zdeněk Černák

Náměstek hlavního redaktor: Mgr. Alena Pelicánová

Zodpovědný za vydání: Mgr. Jana Štefko

Manažer: Mgr. Helena Žáková

Technický pracovník: Bc. Kateřina Zahradníčková

X sběrné nádobě obsahují materiály mezinárodní vědecko - praktická konference «Věda a vznik» (27 prosinců 2013 - 05 ledna 2014 roku) po sekcích Ekonomické vědy.

Pro studentů, aspirantů a vědeckých pracovníků

Cena 270 Kč

ISBN 978-966-8736-05-6

© Kolektiv autorů, 2013/2014

© Publishing house «Education and Science» s.r.o.

EKONOMICKÉ VĚDY

EKONOMICKÁ TEORIE

Аспірант, Пачева Н.О.

*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана»*

СОЦІАЛЬНІ МЕРЕЖІ ЯК СТРУКТУРОУТВОРЮЮЧА ВЛАСТИВІСТЬ СОЦІАЛЬНОГО КАПІТАЛУ

Дослідження соціального капіталу пов'язано з теорією соціальних мереж. За мережевою теорією соціальний капітал є ефектом соціальних мереж і поширює принципи мережевого аналізу на вивчення процесів відтворення соціального капіталу.

Людські відносини є головним ресурсом соціального капіталу. Концепція соціального капіталу полягає в тому, що соціальні мережі складають основу для соціальних зв'язків. Тому що в соціальних мережах люди об'єднуються один з одним для досягнення певних планів (вигод).

У своїй статті «Соціальний капітал. Значення поняття» М. Вулкок вказав на те, що «сім'я, друзі, асоціації складають разом одну цінну характеристику – можуть вистояти разом у кризу і досягти матеріальних цінностей, – зробити це для решти людей. Такі спільноти складають основний фонд соціальних зв'язків і цивілізованих асоціацій. Вони можуть протистояти конфронтаційному суспільству та вразливості» [5]. Міжособистісні зв'язки для М. Вулкока є ресурсом соціального капіталу.

Соціальний капітал знаходиться в структурі мережевих економічних взаємодій в результаті чого його можна показати як систему відносин, що збудовані на довірі. В результаті, чим густіші економічні мережі тим швидше розвивається соціальний капітал. Тобто збільшення соціального капіталу відбувається за рахунок збільшення кількості економічних зв'язків, які побудовані на довірі.

Х. Хакансон і Я. Йохансон зазначають, що «Мережа ... складається з акторів і відносин між ними, а також з певних дій / ресурсів і залежностей між ними» [3, с.48.].

Дж. Коулмен, виокремлює такі форми соціального капіталу: зобов'язання і очікування; інформаційні канали; соціальні норми та ефективні санкції. Автор зосереджує увагу на важливості створення добровільних суспільних об'єднань, взаємозв'язки в яких є здебільшого неформальними (позаекономічними) і ґрунтуються на довірі, а також взаємній підтримці, що підготує до розширення мережі контактів та збільшенню соціального капіталу.

В роботах Р. Патнама соціальний капітал виступає як елемент громадської організації (довіра, соціальні мережі, соціальні норми), він утворюється в результаті активних взаємозв'язків між людьми, в рамках яких зв'язуючою ланкою членів мереж виступає довіра та загальні цінності які роблять можливим спростити спільні дії. «Соціальний капітал втілений в нормах і мережах громадянської участі, є, по всій вірогідності, попередньою умовою економічного процвітання, так само які ефективно самоврядування» [4]. Р.Патнам зосереджує свою увагу на тому, що соціальний капітал підвищує віддачу від інвестування у фізичний і людський капітал. Це призводить до більш ефективного економічного зростання та соціально-економічному піднесення.

Завдяки довірі, нормам, цінностям, підтримуваним соціальними мережами, в суспільстві затверджуються чіткі зразки взаємодії. Відповідно до цієї теорії, соціальні мережі, є структурним елементом відтворення соціального капіталу.

Ф. Фукуяма дає таке визначення мережі, що це «група індивідуальних агентів, які поділяють неофіційні норми або цінності, крім тих, які необхідні для звичайних ринкових угод» [2, с.67].

Взаємозв'язки між економічними агентами (індивід, організація, держава), що складаються в межах інститутів, мають свою структуру. Структура взаємодіносин – це мережа, яка пов'язує між собою всіх своїх учасників.

Природа мережевих зв'язків в економіці має свої власні особливості, до яких можна віднести наступні. Перша полягає в тому, що в економіці мережі з'являлися як неформальні зв'язки (інститути) до вже сформованим формальним відносинам, доповнюючи і посилюючи їх. По-друге, призначення мереж в економіці носило камерний, ексклюзивний, сімейний характер, завдання яких була пом'якшити існуючу систему економічних відносин, надавши їй гнучкість, внутрішню мотивацію, що ми нерідко висловлюємо такими словами, як довіра, обов'язковість, терміновість, точність і т.п. І, по-третє, мережева економіка, з'єднавши в собі формальні і неформальні ознаки відносин, зробила більш гнучкою систему відносин управління економічними процесами [1, с.60].

Отже, в інституціональній теорії мережу визначають, як сукупність зв'язків між групою економічних агентів, які знаходяться один з одним у тих чи інших відносинах. Соціальні мережі відіграють важливу роль у відтворення соціального капіталу. Вони надають індивідам (акторам) доступ до ресурсів і забезпечують внутрішню (моральну) та організаційну допомогу.

Література

1. Гутман Г., Дигилина О., Звягинцева О. Взаимодействие процессов социализации и капитализации в рыночной экономике. [Текст] / Г. Гутман, О. Дигилина, О. Звягинцева. – М., 2005. – 267 с.

2. Fukuyama F. The And of Order / F. Fukuyama. – London: WSocial Market Foundation, 1997. – 139 p.

3. Hakanson H; Johanson J. The Network as a Governance Structure: Interfirm Cooperation Beyond Markets and Hierarchies // Organizing Organizations / N. Brunsson, J. Olsen (eds.). Bergen. -1998. – P. 48.

4. Патнэм Р. Процветающая комьюнити, социальный капитал и общественная жизнь // МЭ и МО. 1995. № 4.

5. Woolcock M. Social Capital: the State of Notion // Social Capital: Global and Local Perspectives. Helsinki. 2000. P. 22.

Д.т.н., профессор. Пиль Э.А.

Санкт-Петербургский государственный морской технический университет,

ИЗМЕНЕНИЕ ОБЪЕМА ЭКОНОМИЧЕСКОЙ ОБОЛОЧКИ СТРАНЫ ПОД ВЛИЯНИЕМ РАЗЛИЧНЫХ ПЕРЕМЕННЫХ

В статье представлены 3D зависимости расчетных значений объема экономической оболочки V_e от следующих трех переменных: Pr – прибыль компании, t – толщина экономической оболочки, и сил P_V , влияющих на экономическую оболочку.

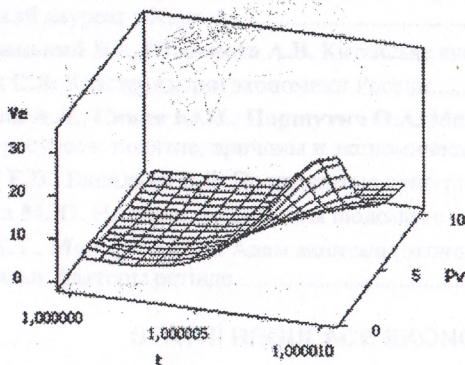

Рис. 1. Зависимость V_e при $Pr = t = 1$; $P_V = 1 \dots 10$

Итак, на рис. 1 представлена зависимость $V_e = f(t, P_V)$, при постоянных значениях Pr и t и уменьшения значений P_V в 10 раз, что привело к значительному уменьшению объема экономической оболочки V_e . Рисунок 1 дает наглядное представление этим изменениям. На ряде рисунков показаны небольшие изменения значений переменных, т.к. в противном случае 3D-график нельзя было бы построить.

OBSAH

EKONOMICKÉ VĚDY

EKONOMICKÁ TEORIE

Пачева Н.О. Соціальні мережі як структуроутворююча властивість соціального капіталу	3
Пиль Э.А. Изменение объема экономической оболочки страны под влиянием различных переменных	5
Папета Е.В., Карпухно И.А. Теории циклических колебаний: влияние солнечной активности на динамику экономических циклов	8
Муратова Р.А. Конкурентоспособность регионального строительства Казахстана	12
Сорока М.В., Невмержицький В.І. Підказка Біг-Мака	18
Талалай В.В., Невмержицький В.І. Василий Леонтьев – нобелівський лауреат з економіки з одеським корінням	20
Антоненко Г.І., Невмержицький В.І. Головний виклик процесові глобалізації.....	23
Лавренюк А.О., Невмержицький В.І. Саймон Кузнець – нобелівський лауреат з Харкова	25
Невмержицький В.І., Шеремета А.В. Китайське економічне диво	27
Каширин С.В. Кластеризации экономики России.....	29
Шубовская А.Л., Сивая Ю.И., Паршутич О.А. Международная миграция трудовых ресурсов: понятие, причины и экономические последствия	34
Васильев Е.В., Васильев В.Д. Продвинутые критерии риска «разорения».....	36
Коденська М.Ю. Напрями формування людського капіталу	49
Ауезова К.Т., Максutow И.М. Адам капіталы экономикалык есудін инновациялык факторы ретінде.....	53

STÁTNÍ REGULACE EKONOMIKA

Яременко М.А., Вербенец А.В. Японское экономическое чудо как двигатель прогресса Украины.....	56
Полуянович И.В. Инновации как основной компонент экономики Республики Беларусь.....	58
Абдуллаева Т.К., Исмаилова Р.М. Развитие инновационных процессов в системе высшего образования России	60
Яременко М.О., Стариков Д.К. США: промислова та структурна політика.....	64